686/03

Den 1. december 2003 blev i sag nr. 60.676:

xxxxxx xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har tegnet ferie-rejseforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatningsrejse.

Selskabet har afvist at yde erstatningsrejse under henvisning til, at klageren ikke har været lægeordineret sengeleje eller indendørs ophold, men alene 2 dages hvile, hvilket udgjorde mindre end halvdelen af ferieperioden.

Selskabet har ved skrivelse af 19/3 2003 til nævnet redegjort for sagen således:

"Den 1. oktober 2002 modtog vi fra E.P.J. [klageren] en skadeanmeldelse hvoraf det fremgik, at han under en ferierejse til Mallorca i perioden 13. til og med 20. september 2002, havde pådraget sig en skade på begge fødder.

Skaden på fødderne var opstået ved, at han den 16. september hoppede i et svømmebassin, hvor han fejlbedømte vanddybden. Det medførte, at han ramte bunden af svømmebassinet med begge hæle, hvorved der efter kortere tid opstod blodansamlinger.

Dagen efter, den 17. september 2002, blev E.P.J. tilset af en læge. E.P.J. oplyser i skadeanmeldelsen, at fødderne blev røntgenfotograferet, og man kunne derved kon-

statere, at der ikke var sket knoglebrud. Lægen ordinerede salve til fødderne og smertestillende medicin.

Da der med den indsendte skadeanmeldelse ikke var vedlagt lægedokumentation for behandling af skaden, meddelte vi E.P.J. i brev af 14. oktober 2002, at Ferie-Rejseforsikringen kun dækker erstatningsrejse, hvis der har været tale om hospitalsindlæggelse eller at den behandlende læge har ordineret sengeleje eller indendørs ophold i mindst halvdelen af rejsens varighed.

I forbindelse med en telefonsamtale den 18. oktober 2002 oplyste vi E.P.J., at der krævedes lægedokumentation for det lægeordinerede sengeleje.

Den 23. oktober 2002 modtog vi et brev fra E.P.J. Af brevet fremgik, at afslag på erstatningsrejse ikke kunne accepteres, idet E.P.J. oplyste, at have været sengeliggende i over halvdelen af sin ferie.

Samtidig henviste E.P.J. til at vi kunne få bekræftet hændelsesforløbet hos den spanske læge.

Den 25. oktober 2002 havde vi igen telefonisk kontakt med E.P.J.. I den forbindelse blev det oplyst, at han selv skulle fremskaffe lægedokumentation for, at han havde haft lægeordineret sengeleje. Endvidere blev det oplyst, at E.P.J. fra egen læge måske kunne skaffe dokumentation, der kunne sandsynliggøre omfanget af skaden.

Den 1. november 2002 modtog vi fra E.P.J. et brev, hvor der samtidig var vedlagt et brev fra Europæiske Rejseforsikring på vegne af Den offentlige Rejsesygesikring, som bekræftede at E.P.J. var kommet til skade den 16. september 2002 og at han den 18. september 2002 havde kontaktet Euro-Alarm og oplyst, at han var blevet tilset af en læge.

Endvidere var der vedlagt et brev fra egen læge, dateret den 7. oktober 2002, som oplyste, at E.P.J. havde været på ferie på Mallorca og kom til skade da han sprang

på begge ben i svømmebassinet 1,25 m dybt. Der var ingen yderligere oplysninger om varighed eller omfang af skaden.

Der var således fortsat ikke dokumentation for, at der havde været tale om lægeordineret sengeleje eller indendørs ophold i mindst halvdelen af rejsens varighed, hvilket vi skrev til E.P.J. i brev af 5.november 2002.

Den 17. november 2002 fik vi tilsendt en lægeerklæring fra lægen, der havde behandlet E.P.J. på Mallorca. Af lægeerklæringen fremgik det, at E.P.J. havde været undersøgt den 17. september 2002, at der ikke var ordineret sengeleje, men derimod relativ hvile i 2 dage.

Den 27. december 2002 meddelte vi E.P.J., at vi måtte fastholde, at der ikke var grundlag for, at udbetale erstatningsrejse, eftersom der ikke var lægedokumentation på, at der var ordineret sengeleje eller indendørs ophold i mindst halvdelen af rejsens varighed.

Der ikke er kommet nye oplysninger i sagen, og vi må derfor fastholde, at E.P.J. ikke er berettiget til at få udbetalt erstatningsrejse."

I skrivelse af 1/4 2003 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Selskabets fremstilling af sagen svarer i store træk til det af mig indsendte hændelsesforløb, bortset fra følgende punkter:

Selskabet hævder at jeg den 18. september havde kontaktet Euro-Alarm for at oplyse, at jeg var blevet tilset af en læge. Dette er ikke korrekt. Jeg kontaktede Euro-Alarm for at forespørge om hjælp til transport i forbindelse med hjemrejsen, som det fremgår af det af mig indsendte hændelsesforløb.

Det er korrekt, at jeg indsendte udtalelse fra egen læge dateret den 7. oktober. Lægen oplyste overfor mig, at der var mange nervebaner under fødderne, og at en sådan skade derfor kunne bevirke, at der gik nogen tid inden man var mobil igen.

Af den spansksprogede lægeerklæring fra Centro Medico Alcudia anføres der forholdsvis hvile i 2 dage. Lægen har endvidere indrammet en tekst der oversat fra spansk anfører, at der ikke må solbades, og at der ikke kan opgives en præcis angivelse af ophold i lejligheden. Selskabet har åbenbart kun følt anledning til at oversætte den del af erklæringen der anslår 2 dage, men ikke den sidste - også væsentlige - del af erklæringen. Det er værd at anføre, at ingen læge vel på forhånd kan anføre, hvor lang tid det tager at komme sig fra en sådan skade, så 2 dage er jo klart noget lægen har anslået, og det rakte altså ikke.

Jeg kan derfor ikke godtage selskabets fremstilling på de nævnte punkter. Jeg mener, at jeg klart har dokumenteret min skade, og at jeg virkelig har været nødt til at opholde mig i mere end halvdelen af ferien i vores lejlighed. Men selskabet har hele tiden været afvisende, og alene hængt sig i, om det formelle krav om lægeordination kunne fremlægges."

Hertil har selskabet ved skrivelse af 14/4 2003 til nævnet anført:

"E.P.J. refererer i sit brev til, at vores fremstilling omkring kontakten til Euro-Alarm ikke er korrekt. I den forbindelse skal jeg gøre opmærksom på, at vi alene har refereret til teksten i det bekræftelsesbrev Euro-Alarm den 25. oktober 2002 har sendt til E.P.J. Bekræftelsesbrevet fra Euro-Alarm er tidligere fremsendt til Ankenævnet.

Med hensyn til lægeattesten fra E.P.J.s egen læge skal vi fastholde, at der udelukkende er tale om en gengivelse af E.P.J.s egen beretning af hændelsesforløbet. Der er således ingen lægelige oplysninger til eventuel brug for sagens bedømmelse.

Det er korrekt som E.P.J. anfører i sit brev til Ankenævnet, at lægen i Spanien anbefalede 2 dages relativ hvile samt at der ikke måtte solbades. Derimod er vi ikke enige i den efterfølgende oversættelse. Ifølge vores oversætter står der ikke 'at der ikke kan opgives en præcis angivelse af ophold i lejligheden', men derimod 'at det ikke er nødvendigt at blive på værelset'.

Uanset oversættelsen må vi påpege, at den spanske læge har noteret, at der alene skulle være tale om 2 dages relativ hvile.

Det er klart, at E.P.J. har dokumenteret at den anmeldte skade har fundet sted, men at der skulle have været tale om lægeordineret sengeleje eller lægeordineret indendørs ophold i mindst halvdelen af rejsens tid, har vi på ingen måde kunnet få dokumenteret.

Vi må derfor fastholde vores afgørelse om, at der ikke kan udbetales erstatningsrejse, jf. vilkårenes pkt. 10, i den anmeldte skadesituation."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**10 Erstatningsrejse**

Forsikringen yder erstatning, hvis en af de sikrede dør, rammes af akut sygdom eller kommer til skade under rejsen. Det er dog en forudsætning,

- at sygdommen eller tilskadekomsten kræver hospitalsindlæggelse, andet lægeordineret sengeleje eller indendørs ophold i mindst halvdelen af den tid, rejsen skulle have varet, …"

Nævnet udtaler:

Nævnet har i tidligere kendelser udtalt, at selskabet ikke er berettiget til at afslå at yde forsikrede erstatningsrejse alene med henvisning til, at forsikrede ikke har opfyldt det formelle krav om lægeordineret sengeleje/indendørs ophold. Det afgørende i så henseende finder nævnet må være, om forsikrede på grund af sin sygdom rent faktisk var nødsaget til at holde sengen eller opholde sig indendøre.

Nævnet har gennemgået sagen og finder det på det foreliggende grundlag ikke godtgjort, at klagerens tilskadekomst nødvendiggjorde sengeleje/indendørs ophold i et tidsrum, der er dækningsberettigende.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann